

(Suomentajan huomautus: Ghanassa ei ole ortodoksisen kirkon vaikutusta samalla tavoin kuin Suomessa. Suomessa (koristellut) kananmunat nähdään yleisesti uuden elämän symboleina ja virpomisvitsat/pajunkissat palmunlehtien symboleina, mikä pitkälle johtuneen ortodoksisen kirkon perinteistä.)

Pääsiäisenä suklaamunat ja puput eivät saa minua liikkeelle - kiinnitän huomioni Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen!

Kirje korinttilaisille 15:3-4 (Kirkkoraamattu 1992)

Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu.

Kun päätin ryhtyä kristityksi, päätin tehdä asioita eri tavalla. On ironista, että olen kristitty, mutta teen yhä asioita samalla tavalla kuin maailma tekee. En oikeastaan erotu joukosta, ei myöskään perheeni tai seurakuntani erotu joukosta, kun tarkastellaan esimerkiksi juhlapyhien, kuten pääsiäisen, viettoa. Kapea tie kapenee samalla kuin lavea tie tulee yhä laveammaksi. Jumala pelastakoon meidät.

Pääsiäinen on uskomme alkajan ja päättäjän, Jeesuksen Kristuksen, ristiinnaulitsemisen ja ylösnousemuksen muistojuhla. Juhlimme Hänen kuolemansa kautta saamaamme pelastusta tietynä päivänä ja Hänen ylösnousemustaan kolmantena päivänä. Mitä tekemistä suklaamunien myynnillä ja niiden metsästämisellä on pääsiäisen kanssa? Vievätkö ne huomiomme pois ilosanomasta? Lähes kaikki ihmiset ovat lavealla tiellä, joka vie kauppoihin ostamaan värikkäitä suklaamunia, joita myöhemmin leikkimielisesti etsitään. Pääsiäisen juhlinnan tavat vievät huomiomme pois Herramme ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen ristiinnaulitsemisesta ja ylösnousemuksesta.

Olen melko varma, että isäni olisi pettynyt, jos kuulisi mitä hänen lapsenlapsensa kertovat pääsiäisestä. Ja minä saatan olla kauhistunut kuullessani lastenlasteni selittävän miksi ja miten vietämme pääsiäistä. Jeesusta ei näy pääsiäisen vietoissa, eikä hän ole toimintamme keskushahmo. Kiitos Jumalalle siitä, että tyttäreni pyysi minua kirjoittamaan opettajalle pyynnön, ettei hänen tarvitsisi piirtää koulussa pupujen ja kirjaviiden munien kuvia. Sen jälkeen, kun hän tuli koulusta värikkäiden virpomavitsojen kanssa, ja sanoin, että niitä ei saa tuoda sisään, hän ei enää ollut kiinnostunut noista maallisista pääsiäissyboleista. Tänä vuonna en ole vielä sanonut mitään, mutta kiitän Jumalaa, että aiempi viestini kantaa hyvää hedelmää. Minun tehtäväni on opettaa lapsilleni, että Kristus on pääsiäisen keskipiste. Seurakunnan tehtävä on opettaa Kristuksesta (eikä suklaamunista) ja siitä, että meidän pitää pääsiäistä juhliessamme kiinnittää katsemme Häneen.

”Antakaa siis keisarille mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle mikä Jumalalle kuuluu.” Kotimaassani Ghanassa 6.3. on erityinen päivä, sillä silloin juhlimme itsenäisyyttä. Silloin tapahtumien tarkoitus on keskittää huomiomme itsenäisyyteemme. Samoin

kun suomalaiset juhlivat itsenäisyyspäivää 6.12. , itsenäisyys on ylpeyden aihe, joka näkyy kaikessa mitä tuona päivänä tapahtuu. Itsenäisyyttä juhlittaessa keskeytetään muu toiminta ja keskitetään huomio juhlan aiheeseen. Kuten Joosua sanoi: ”Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa.” Eryteisesti noina muutamana harvana päivänä vuodessa, jotka on pyhitetty yksinomaan kertomiseen Herramme ja Vapahtajamme ristiinnaulitsemisesta ja ylösnousemuksesta, minä ja minun perheeni keskitymme juuri siihen.

Kirjoittanut: Ebenezer Owusu-Afriyie